

دوا تابلۆ

سه‌لاح عومەر

هیچ کاتی هیندهی نیمشه و خۆم وا چوست و چالاک نه‌بینیوه، هه‌زم ده‌کرد زوو تابلۆ تازه‌که‌م ته‌واو بکه‌م، مانه‌وو بوونم نه‌ده‌زانی، له‌شم له‌ناو ئاره‌قه‌ی ره‌ش و شیندا مه‌له‌ی ده‌کرد. لام گرنگ نه‌بوو کات دره‌نگه‌ یا زوو، به‌لکو گرنگ تابلۆکه‌ به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ده‌مه‌وێ ته‌واو بێ و بگه‌مه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌ ئیتر پیتووستی به‌ده‌ستکاری نییه‌. بۆیه‌ وه‌ک خاوه‌نی شتیکی گرانبه‌ها بێ هه‌ندی جار ده‌هاتمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی تابلۆکه‌ له‌ باوه‌ش بگرم، وه‌ک مندالتی تیرر بیگوشم و ئاوێزانی بێ. له‌ باوه‌شی خۆمدا بیخه‌وینم و لایله‌یه‌ی بۆ بکه‌م. ره‌نگ و فه‌زاو هه‌تله‌ باریک و ره‌نگاوه‌ره‌نگه‌کانی بکه‌مه‌ نوێنی ئاسوده‌یی و بۆ هه‌میشه‌ له‌و نیگه‌رانییه‌ی سالانیکه‌ بینه‌ قاقای گرتووم رزگارم بێ.

هه‌ستم ده‌کرد که‌سانی ناو تابلۆکه‌، ره‌نگه‌کان



فهزاکه‌ی رازی ده‌بووم. ده‌مویست بی‌ی به تابلۆیه‌کی ناوازه که جیاواز بی له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و تابلۆیان‌ه‌ی پێشتر کیشابوومن. ده‌مویست ده‌ربری ئیش و نازاره‌کانم بی، له‌ هه‌مان کاتدا ئالۆزییه‌کانی می‌شکم، زه‌حمه‌تییه‌کانی ژیانم، نا‌ارامی ئه‌م چهند ساڵه‌ی دواییم به‌رحه‌سته بکات. هه‌رحه‌ندی‌ش له‌ ته‌واوکردنی تابلۆکه‌ نزیکه‌ده‌که‌وتمه‌وه پتر هه‌ستم به‌خۆشی ده‌کرد، وام ده‌زانی باریکی قورس له‌سه‌ر شانم لاکه‌وتوه‌و د‌ل و ده‌روونم ئاسووده‌تر ده‌بی. ئه‌گه‌رچی له‌شم له‌ناو ئاره‌قه‌ی ره‌ش و شیندا مه‌له‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌ستم نه‌ده‌کرد ماندووم، یا کات دره‌نگه‌. گ‌رنگ تابلۆکه‌ ته‌واوبی و بگه‌مه ئه‌نجامی‌کی رازی‌که‌ر. تابلۆکانی پێش‌شترم وانه‌بوون و هه‌ستی وایان پی نه‌به‌خشیبووم، به‌م شپۆیه‌ی ئه‌مرۆ په‌له‌ نه‌بووم له‌ ته‌واوکردنیان. هه‌رگیزیش وا به‌تاقت و له‌ش سووک نه‌بووم بۆ کارکردن و بیرکردنه‌وه و وه‌شاندنی فلّچه‌و هاتوچۆکردن به‌رامبه‌ر تابلۆیه‌ک له‌ تابلۆکانم.

نازانم که‌ی خه‌وم لی که‌وت، ته‌نیا ئه‌وه ده‌زانم که‌ به‌یانی وه‌ئاگاهاتم و سه‌یری ده‌رووبه‌ری خۆم کرد. خۆم له‌نیوان قوتووی ره‌نگ و فلّچه‌و ورده‌واله‌ی سه‌یر سه‌یردا بینی، خۆم بینی له‌ نزیک تابلۆکه‌ درێژبووم و سه‌رم به‌دامینی تابلۆکه‌ کردوه، پرچم به‌بۆیه‌یه‌ ده‌ست و قاچم، جلویه‌رگم له‌ نیو بۆیه‌دا نقوم بووه، فلّچه‌که‌ هه‌ر به‌ده‌سته‌وه بوو و به‌سه‌ر قوتووه بۆیاغیدا شوپۆته‌وه، به‌زه‌حمه‌ت له‌نیوان که‌لوپه‌له‌کاندا راست بوومه‌وه و به‌په‌له‌ بۆ ژووری جلگۆپین چووم و به‌چاوی خه‌والووه جلم گۆرئ. ئینجا به‌ره‌و ده‌ست شو‌ره‌که‌ چووم و به‌په‌له‌تر ده‌موچاوم به‌سابوون و ئاوی گه‌رم شو‌رد که‌ پێشتر سابوون و ئاوی گه‌رم بۆ ده‌موچاو شوشتن به‌کارنه‌ده‌هینا، هیشتا زووبوو، پیم

به‌روومدا پێده‌که‌نن، قسه‌م له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، به‌دیارمه‌وه دین و ده‌چن، منیش به‌دیاریانه‌وه دیم و ده‌چم و بزه‌ی خۆشیان به‌رامبه‌ر ده‌که‌م. جارجاره‌ش که‌ له‌ تابلۆکه‌ دوورده‌که‌وتمه‌وه، ده‌چومه‌ ئاستی رووناکی به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ دووره‌وه تیم ده‌روانی، یا له‌ژێر نیونه‌که‌دا ده‌وستام و له‌ تۆنی ره‌نگه‌کان ورده‌بوومه‌وه. ده‌مویست بزانی که‌موکورتییه‌کانی له‌ کوئدایه‌، یا هارمۆنیه‌تی نیوان به‌شه‌کانی چۆنه‌و ئایا هیچ گونجانی یا نه‌گونجانی له‌ نیوانیاندا هه‌یه. ئینجا که‌ ده‌هاتمه‌وه شوینی خۆم فلّچه‌که‌م به‌م شوینه‌دا ده‌هینا که‌ هه‌ستم ده‌کرد پتویستی به‌چاککردن هه‌یه، یا ماویه‌تی بگاته ئاستی مه‌به‌ست. ئه‌و شوینه‌یش که‌ پتویستی به‌تۆخکردن هه‌بوویه، تۆخترم ده‌کرد و ئه‌وه‌یش پتویستی به‌کالکردن هه‌بوویه کالترم ده‌کرد. پیم و ابوو ئه‌م تابلۆیه‌ ژیانم ده‌گۆرئ و به‌ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌مبات. له‌ قوناغی‌کی هونه‌رییه‌وه ده‌مپه‌رینیته‌وه قوناغی‌کی دیکه‌ی هونه‌ری. نه‌مه‌ده‌زانی بۆ وا چوست و چالاک به‌ژووره‌که‌دا ده‌گه‌ریم و به‌رده‌وام به‌ده‌وری تابلۆکه‌دا ده‌سوورپتمه‌وه. خۆم و فلّچه‌یه‌ک و قوتووی‌یک بۆیه، خۆم و کوئه‌لی‌یک خه‌ون و خه‌یال، باقه‌یه‌ک هه‌زو ئاره‌زوو، به‌دیار تابلۆکه‌وه بزه‌ی خۆشیم ده‌باراند، ئه‌و تابلۆیه‌ی له‌هی‌کرا بی ئه‌وه‌ی به‌خۆم بزانی، یا پێشتر بیرم لی کردبیته‌وه به‌میشمکدا هات. بیرۆکه‌که‌ی له‌ خه‌یال‌مدا دروست بوو و پالی نام فلّچه‌ و بۆیه‌ بگرمه‌ ده‌ست و ئیواره‌ی هه‌مان رۆژ بکه‌ومه‌کار. به‌توانایه‌کی سه‌یره‌وه، ده‌ستم پیکرد و تا دره‌نگی شه‌و ده‌ست به‌رداری نه‌بووم، ئه‌و کاته‌یش خه‌وم لی‌که‌وت، هیچی وای نه‌ماوو، جگه‌ له‌ هه‌ندئ شوین نه‌بی. ئه‌مه‌ش له‌ هه‌موو کاره‌کان زه‌حمه‌ت‌تر بوو، چونکه‌ به‌زه‌حمه‌ت له‌ ره‌نگکردن و هیل و

سه‌یربوو وا زوو به‌خه‌به‌ر هاتووم، چونکه هیج روژی یا به‌یانیه‌ک وا زوو هه‌له‌ستام، به‌لکو هه‌میشه دره‌نگ له خه‌و هه‌له‌ستام و به‌زه‌حمه‌ت و به‌له‌ش گرانی له‌ناو نوین راست ده‌بوومه‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر ده‌وامی فرمانگه‌ نه‌بوایه تا نیوه‌رۆ له‌ناو نوین نه‌ده‌هاتمه‌ ده‌ری، منیکی ته‌مه‌لی نیگه‌ران، منیکی گوشه‌گیر که هه‌میشه هه‌ستم به‌ته‌نیایی و میشک جه‌نجالی ده‌کرد، ئه‌مرۆ وا نه‌بووم، به‌لکو په‌له‌م بوو زوو له‌ فرمانگه‌ بگه‌ریمه‌وه و بيمه‌وه سه‌ر تابلۆکه‌م، ئه‌و تابلۆیه‌ی وامده‌زانی دواین تابلۆیه‌و بو‌ئه‌و خولتقاوم، ناشیی وا به‌ناسانی ده‌ستیه‌رداری بم.

پیشتر له‌ کیشانی تابلۆکانی ترمدا هینده به‌ته‌نگ ته‌واو کردنیانه‌وه نه‌بووم، لام گرنگ نه‌بوو که‌ی ته‌واو ده‌بن. جاری وا هه‌بوو به‌مانگه‌ی یا پتر تابلۆیه‌کم پێ ته‌واو نه‌ده‌کرا. ئه‌وه‌تا به‌ده‌یان تابلۆم له‌ ژووری پشته‌وه‌دا به‌سه‌ریه‌کدا که‌له‌که‌ کردووه‌و تاقه‌تم نییه‌ ئیشیان تیدا بکه‌م. به‌لام بو‌ئه‌م تابلۆیه‌م نازانم چ‌ه‌ه‌زی. چ‌ویست و ئاره‌زووی وام لیده‌کات په‌له‌ له‌ ته‌واو کردنی بکه‌م، تو‌بلیتی پالنه‌ری سه‌ره‌کی له‌م نیوه‌نده‌دا چی‌ بێ؟ جارن زۆرم له‌ خۆم ده‌کرد به‌لکو ئێ له‌کاتی خۆیدا بگه‌مه‌ فرمانگه‌که‌مان، به‌له‌ش گرانییه‌وه هه‌نگام ده‌نا. به‌من بو‌ایه‌ نه‌که‌سه‌ی بدوینم و نه‌سلاو له‌که‌سه‌ی بکه‌م. تاقه‌تم نه‌بوو وه‌لامی سلاوی براده‌رانیشم بده‌مه‌وه. به‌من بو‌ایه‌ هیج که‌سه‌ی نه‌سلاوم لێ بکات، نه‌ پرسباریکم ئاراسته‌ بکات.

هه‌ستم به‌دلته‌نگی ده‌کردو زوو تووره‌ ده‌بووم، به‌لام ئه‌م به‌یانیه‌ ببووم به‌که‌سه‌یکی دی، رووخۆش و خۆش مه‌ش‌ره‌ب، له‌شم سووک. هه‌ر له‌ خۆه‌ه‌زم له‌ فیکه‌ لیدان و گۆرانی گوتنه‌. بۆیه به‌ده‌م گۆرانی گوتنه‌وه‌ خه‌ریکی ده‌موچاو شوشتن و

خۆ ریک‌خستن بووم. ماوه‌یه‌کی چاک له‌به‌ر ئاوینه‌دا مامه‌وه‌و زیاد له‌ پیتوست خۆم به‌شانه‌کردنی پرچم و ریک‌خستنی خۆم خه‌ریک کرد، ئه‌و قاته‌ ره‌شه‌ی به‌سه‌ر بو‌ینباغه‌ سووره‌که‌شه‌وه‌ پۆشیبووم جوان لیم ده‌هات، بۆیه هینده‌ی تر میزاج و زه‌وقم کرایه‌وه. هه‌ر به‌ به‌ده‌م گۆرانی گوتنشییه‌وه‌ ده‌رگام کرده‌وه و به‌په‌له‌ خۆم به‌کو‌لاندان کرد، به‌هه‌نگاوی خه‌را شه‌قامه‌که‌ی به‌رامبه‌رم بری و خۆم گه‌یاند هه‌رمانگه‌که‌مان. که‌ گه‌یشتم هیشتا هه‌رمانبه‌رانی دی نه‌گه‌یشتیبون. به‌لام که‌ تاک تاکه‌ ده‌گه‌یشتن جیبا له‌ روژانی پیتسوو به‌روویکی خۆش پیتسوایم لیده‌کردن و له‌جیاتی ئه‌وان سلاوم لێ بکه‌ن من خۆم به‌خه‌ره‌اتم کردن.

ئه‌گه‌رچی گه‌نجیکی قۆز و ریک‌ویک بووم، به‌لام هیج کاتی هینده‌ به‌خۆمه‌وه‌ نه‌نازیبووم، گه‌نجیک که‌ هه‌میشه کیژکالی گه‌ره‌ک شه‌ریان پیده‌فرۆشت و ده‌یانویست قسه‌یه‌کیان له‌گه‌لدا بکات، یا هه‌ر هیج نه‌بی تیکه‌ چاویکیان تیبگرم. یا بوه‌ستم و وه‌لامی ئه‌و شه‌رفروشته‌یان بده‌مه‌وه، به‌روویاندا پیتکه‌نم. گویم به‌ته‌علیق‌دان و ئیشاره‌ت و سلاو‌کردنه‌کیان نه‌ده‌دا، به‌لکو هه‌ر که‌ له‌ ده‌رگای ماله‌وه‌ ده‌هاتمه‌وه‌ ده‌ری، تیژ تیده‌په‌رم، به‌هه‌نگاوی خه‌را ئاودیوی شه‌قامه‌که‌ی به‌رامبه‌رمان ده‌بووم و ئاورم له‌ هیچیان نه‌ده‌دایه‌وه، به‌ده‌موچاوی مۆنه‌وه، به‌تووره‌یی و مچومۆریه‌وه‌ به‌ره‌و فرمانگه‌که‌مان ده‌رپۆشتم. له‌ هاتنه‌وه‌شدا به‌هه‌مان شیه‌وه‌ ده‌گه‌رامه‌وه‌ ماله‌وه‌و ده‌رگاکه‌م له‌سه‌ر خۆم داده‌خست، ئینجا تا به‌یانی روژی پاشتر نه‌ده‌هاتمه‌ ده‌روه.

ئه‌مرۆ وا نیم و هه‌زم له‌ هه‌موو شتیکه‌، میشکم سافه‌. ته‌نیا شتی که‌ بی‌ری لێ بکه‌مه‌وه‌ زوو ته‌واو‌بوونی ده‌وام و گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو‌ ماله‌وه‌. تا

چیرۆک

بەسەر یاندا زالە. هیندە بۆ لیکدانەوه زەحمەتن
و هک زەحمەتی ژبانی خۆم، و هک ئالۆزی دوینی
خۆم وابوون.

بەلام تابلۆی ئەمجارەم یەکیکە لەو تابلۆ سادەو
ئاسانانە ییچووکتەرین مندال تیبی دەگات و
بەحەزو توانایەکی سەیرەوه ئیشی تیدا دەکەم،
تابلۆیکە که لە کەشوهه وای ئەفسانەیی خەلک
نزیکە، لەرووی قەوارەو رەنگ و کەشوهه و او
گەورە و جوان و ئەفرینەرە، نازانم خەلک و
هونەر مەندان چۆنی لیکدەدەنەوه. زوو خۆ
بەدەستەوه دەدا یا درەنگ، ئەوهی من دەمویست
لەو تابلۆیە مانایەکی هێماداری هەبێ، ئیحایی
بێ و بەدوو دیودا بروانی، دوو دیوی هەبێ،
دیویک ئاسایی بێتە بەرچاوو دیوێکە تری قوول،
و هک قوولی دەریا، بەلام لە سەیرکردندا روون بێ،
رەنگەکانی تیکەل و پیکەل نەبن، تابلۆکە
لەرووی هونەرییەوه ناوازییە، بریتییه لە
کۆمەڵیک چوارگۆشەیی لیکدراوی بچووک که لە
چوارچێوەی بازنیەکی گەورەیی رەنگ پرتەقالی
یەک دەگرەوه، شاکەسی تابلۆکە ئافەرەتیکە و هک
ئەفرۆدیتی جوانی، لە پەریی ئەفسانەکان دەچێ،
بەلام بەقەبارە گەورەییەو چوارچێوەی بازنیەکی
هەموو داگرتوو، و هک خالێکی سووری زۆر تۆخ،
زەردەپەر بەسەر قژیدا هاتۆتەخوارێ و
رووناکییەکی گەشی بەروخساری بەخشیوه، دوو
مەمکی گەورەیی ئافەرەتەکەش تا پەنجەکانی
شۆڕبونەتەوه رووباری، کە شلەییەکی سەیریان
لێدەرژیتە سەرزهوی، کە ئەناوه و ئەخوین،
نەشیرەو نەهەنگوین، بەلکو شلەییەکی سپی
تیکەل بەسوورێکی مەیلەو پرتەقالییەو دەرژیتە
ناو جۆگەلەییەک و ئەویش بۆ ئاسمان هەلدەکشێ.
ئینجا لە ئاستی سەری ئافەرەتەکە پێچدەخواتەوه و
تیکەل بەهەورێکی رەشی گەورە دەبێ.

بچمەوه سەر تابلۆکە و پەلە بکەم لە تەواوکردنی.
زیاد لە پیتووستیش بەپەلەم، پەلەم بۆ ئیشکردن
و نان خواردن و جل گۆڕین و قسەکردن و بینینی
هاورپیکانم. دەمەوی هەرچی زوو. دابەزم و خۆم
بەناو ئاپۆرەیی خەلکدا بکەم. بەپەلە هەنگاو بنیتم
و در بەقەرەبالغی شەقامەکاندا بنیتم.
ئەو مەرۆقەیی تا دوینی بەیانی تاقەتی نەبوو
بجوولێ و بچێ قومه ئاوێ بخواتەوه، بەهەزار
نالی عەلی لەناو نوین دەهاتە دەری، بەزایەلەیی
زەنگ نەبووایە لە خەو رانەدەبوو، کە دەشخەوتم
پەمۆم لە گویم دەنا تا کەمتر گویم لە دەنگە دەنگ
بێ. ئەمۆر هەموو ئەمانەم لێ پێچەوانە بۆتەوه.
گۆراوم و بوومەتە مەرۆقیکی دی، چوست و
چالاک و رووخۆشی کامەران، هەر لە خۆوه بزەیی
سمیلم دی، منیکی بێ حەوسەلەیی لاتەریک،
دەرگام لەسەر خۆم دادەخست و پەییویندیم لەگەل
دەرودراوسێ نەبوو. حەزم نەدەکرد بیاندوینم، بۆیە
زۆریەیی دراوسێکانی دەوروبەری خۆمانم
نەدەناسی. پەییویندیم بەوردو درشتی دەرهوه
نەبوو، دنیا کاول بووایە مافم بەسەرەوه نەبوو.
ئەو سووکە مەرەبایەیش کە لەگەل ناسیاوەکانم
هەمبوو مەرەبای موحامەلەکردن یا ئیشکردن
بوو.

بەدەیان جار بەو گوتیانە گویم لیبوو هاورپیکانی
فەرمانگەکەمان بەپەرتیشانی مچومۆر وەسفیان
دەکردم، نەشیان دەزانی لەدەرەوهی فەرمانگە چی
دەکەم. ئاگایان لەوه نەبوو رەسم و تابلۆ دەکیشم،
تابلۆکانیشم کۆمەلێک هیل و رەنگ و بۆیە
تیکەلۆپیکەلن و لەنیو تەمومژدا ناسرتینەوه،
ئالۆزن و هک مییشکی خۆم و، درەنگ مانا
بەدەستەوه دەدەن. دوورن لە واقیع و تژی خەیاڵ و
شتی سەیرو سەمەرەن، بابەتیان بابەتی خەیاڵی و
ئەودیو واقیعه، فەزای ئەفسانەیی و ئالۆزی ژبان